

Implicit igei argumentumok

Az implicit igei argumentumok kutatásának néhány terminológiai és elméleti kérdése*

Németh T. Enikő

1. Bevezetés

Tekintsük az alábbi megnyilatkozásokat!

- (1) a. John is drinking a cup of tea.
'John egy csésze teát iszik.'
- b. John is drinking [Ø].
'John iszik [Ø].'
- (2) a. Martina Navratilova has won the competition again.
'Martina Navratilova ismét megnyerte a versenyt.'
- b. Martina Navratilova has won [Ø] again. Groefsema (1995: 144)
'Martina Navratilova ismét nyert.'
- (3) a. – Why did you marry her?
– 'Because mother insisted me to marry her.'
- b. – Why did you marry her?
– 'Because mother insisted [Ø]'. (Fillmore 1986: 98)
- (4) a. Ági könyvet olvas.
b. Ági olvas [Ø].
- (5) a. A nagymama hétvégeken mindig süteményt süt.
b. A nagymama hétvégeken mindig süt [Ø]. (Németh T. 2008: 79)
- (6) a. – Megírtad a házi feladatot?
– Igen, megírtam a házi feladatot.
- b. – Megírtad a házi feladatot?
– Igen, megírtam [Ø].

Az (1–6)-ban az (a)-példákban az igeik explicit tárggyal fordulnak elő, a (b)-példákban viszont hiányzik mellőlük a tárgyuk. Ugyanakkor nem egyforma módon engedélyeződik a tárgyak elhagyása a (b)-megnyilatkozásokban. Az (1b)-ben és a (4b)-ben a *drink* 'iszik' és az *olvas* igeik lexikai-szemantikai tulajdonságai, a (2b)-ben és az (5b)-ben a megnyilatkozáskontextusban szereplő lexémák fogalmi címkéi alatt tárolt enciklopédikus információ, a (3b)-ben és a (6b)-ben pedig a megelőző diskurzuskontextus játszik fontos szerepet a szögletes zárójellel jelzett [Ø] argumentumok előfordulásának engedélyezésében (vö. Németh T. 2010, 2012, 2014). A szakirodalomban nincsen egységes terminológiahasználat arra vonatkozóan, hogyan nevezzük meg és definiáljuk az (1)–(6) (b) megnyilatkozásaiban szögletes zárójellel jelzett, lexikailag nem realizálódott, tárgyra vonatkozó információt.

* A tanulmány alapjául szolgáló kutatást az OTKA NK 100804 *Átfogó magyar nyelvtan* c. projekt és az MTA-DE Elméleti Nyelvészet Kutatócsoport támogatta.

Tanulmányom célja annak a rövid bemutatása, hogy milyen szakkifejezéseket használ a szakirodalom az (1)–(6) (b) megnyilatkozásaiban szögletes zárójellel jelzett [Ø] argumentumokra, milyen elméleti megfontolások húzódnak a terminológiahasználat mögött és milyen módon, milyen tényezőket figyelembe véve próbálják leírni az igék [Ø] argumentumokkal való előfordulását.

2. Terminológiai sokszínűség

Fodor és Fodor (1980), Dowty (1981) és Fillmore (1986) úttörő munkái óta széles körű kutatás zajlik az angol igék lexikailag realizálatlan, szintaktikailag hiányzó tárgyi argumentummal/komplementummal való előfordulásának és interpretálásának leírása és magyarázata érdekében. A főként szintaktikai orientációjú megközelítésekben leginkább a *verbal complement* 'igei komplementum' terminust használják, amely az igék által szintaktikailag megkövetelt összetevőkre vonatkozik: alanyra, direkt tárgyra és indirekt tárgyra (határozóra) (vö. pl. Haegeman és Guéron 1999). Az igék szintaktikai valenciája meghatározza azt, hogy egy adott ige milyen szintaktikai összetevőt igényel maga mellé annak érdekében, hogy jól formált, grammatikus mondatot alkothasson (Cornish 2005). Például az angolban a *lock* 'bezár' ige két szintaktikai komplementumot követel maga mellé egy grammatikus mondatban, egy alanyt és egy tárgyat, vö. (7), ahol a *Mary* 'Mari' az alany és a *the door* 'az ajtó' főnévi csoport a tárgy.

(7) Mary locked the door.

A *complement* 'komplementum' terminus azonban nemcsak szintaktikai összetevőt jelenthet a szakirodalomban, hanem szemantikait is (vö. Fillmore 1986; Cornish 2005). Szemantikai értelemben az igei komplementum lexikai-szemantikai entitás, amelyet az igének mint predikátumnak a szemantikai valenciája határoz meg (Cornish 2005). A szemantikai valencia az ige által leírt esemény vagy szituáció résztvevőinek számára és szerepére vonatkozik. Az igék szintaktikai és szemantikai valenciája között nincs feltétlenül egy az egyhez megfelelés. Például az *eat* 'eszik' ige a szemantikai valencia szempontjából két szabad hellyel rendelkező predikátum. Ezek a helyek szintaktikailag alanyként és direkt tárgyként realizálódhatnak, vö. (8).

(8) Paul is eating an apple.
'Paul egy almát eszik.'

Az *eat* 'eszik' ige (8)-beli előfordulásában egy az egyhez megfelelés van az *eat* szemantikai és szintaktikai valenciája között, az *eat* mindkét szemantikai komplementuma realizálódik szintaktikailag és lexikailag. Ugyanakkor az *eat* mint két szemantikai valenciával rendelkező predikátum szintaktikailag realizálódhat úgy is, hogy csak szintaktikai alany áll mellette, direkt tárgy viszont nem, vö. (9).

(9) Paul is eating.
'Paul eszik.'

A (9)-ben az *eat* szemantikai és szintaktikai valenciája eltér egymástól, a szintaktikai valencia egyre redukálódott, miközben a szemantikai megmaradt kettőnek, hiszen szemantikailag az *eat* akkor is magában hordozza az evés eseményének azt a résztvevőjét, amelyre az evés irányul, ha az szintaktikailag nem realizálódik.

A *verbal complement* 'igei komplementum' terminushoz hasonlóan a szakirodalomban a *verbal argument* 'igei argumentum' is kettős értelemben használatos. Egy nyelv igéinek a

jelentései az adott nyelv lexikonjában reprezentálódnak. Az igék lexikai-szemantikai reprezentációja argumentumszerkezetüket is magában foglalja. Az igei argumentumszerkezetet legalább két oldalról szokás vizsgálni. Szemantikai oldalról nézve az argumentumszerkezet magában foglalja az ige által jelölt esemény, állapot, vagy folyamat legfőbb résztvevőit, szintaktikai oldalról nézve pedig az argumentumszerkezet az argumentumokat felvevő igei fej szintaktikai dependenseit reprezentálja (Bresnan 1995). Más szóval, az igék argumentumstruktúrájában kódolódik az argumentumok számára és szerepére, szintaktikai típusára, továbbá hierarchiájukra vonatkozó lexikai-szemantikai információ, amely nélkülözhetetlen szintaktikai leképezésük számára (Rappoport Hovav és Levin 1995; Bresnan 1995, 2001: 30). Mindezeket figyelembe véve az igei argumentumszerkezetet a szemantika-szintaxis interfész területén vizsgálják a hivatkozott megközelítések.

Az utóbbi két évtizedben a (*verbal*) *argument* '(igei) argumentum' terminus vált széles körben használatossá a nemzetközi szakirodalomban (Gillon 2012: 314). Ha az igei argumentumok szintaktikai megvalósulását vizsgálják, akkor a *szintaktikai*, ha szemantikai szerepét elemzik, akkor a *szemantikai* jelzővel bővítik a szakszót. Ha sem a *szintaktikai*, sem a *szemantikai* jelző nem szerepel az argumentum terminus előtt, akkor a szintaktikai argumentumszám megegyezik a szemantikaival, azaz egy az egyhez megfelelés van közöttük és nem feltétlenül fontos az argumentum szintaktikai vagy szemantikai jellegére külön utalni.

A magyar szakirodalomban a predikátum és argumentum terminusok mellett használatos még a *régens* és a *vonzat* szakszó is (Kömlősy 1992; Csirmaz 2008: 193, Keszler 2000: 355). A *régens* terminus a predikátumként értelmezett összetevőkre vonatkozik,¹ amelyek megszabják, hogy milyen lehet a környezetük. A *vonzat* terminus pedig a régens által megkövetelt összetevőket vagy azokat az összetevőket jelöli, amelyek előfordulását a régens lehetővé teszi (Kömlősy 1992: 307).² A *Magyar grammatika* (Keszler 2000) használja még a *vonzat* megnevezésére a *kötött bővítmény* szakszót is.

Az igei argumentumok viselkedésének a vizsgálata az angolban megállapította, hogy vannak esetek, amikor az argumentumoknak szintaktikailag kötelezően realizálódniuk kell, míg más esetekben opcionális az explicit, szintaktikai megjelenésük, azaz vannak olyan igék, amelyek bizonyos argumentumai szintaktikailag törölhetők az egyszerű kijelentő mondatokból úgy, hogy a maradék mondat szintén grammatikusnak ítéltető (Gillon 2012: 314). A (10)-ben a *lock* 'bezár' ige lexikailag realizálatlan, szintaktikailag hiányzó tárggyal való előfordulása elfogadhatatlan, rosszul formált mondatot eredményez, mivel a *lock* ige mindig megköveteli, hogy direkt tárgyi argumentuma szintaktikailag és lexikailag jelen legyen a mondatban.

- (10) *Are you locking [the door]?
'Bezártad [az ajtót]?'

A (11)-ben viszont a *read* 'olvas' ige direkt tárgyi argumentuma szintaktikailag és lexikailag törölhető és a mondat jól formált marad, azaz a *read* ige tárgya opcionális.

- (11) Mary is reading [a book].
'Mari olvas [egy könyvet].'

¹ Ezek az összetevők lehetnek igék, melléknevek, főnevek. Jelen cikkben azonban csak az igei argumentumokra összpontosítok.

² A régenseken és vonzatokon kívül a mondatokban előfordulhatnak még más összetevők is, mégpedig viszonylag szabadon, ezeket szabad határozóknak nevezi a szakirodalom (Kömlősy 1992: 308). A vonzatok és szabad határozók elkülönítése azonban nem mindig könnyű feladat (Csirmaz 2008: 222–224).

Ha egy ige opcionális tárgya jelen van a mondatban, akkor az explicit, ha nincs jelen, akkor pedig implicit (Gillon 2012: 314). A nemzetközi szakirodalomban számos terminust találhatunk az implicit argumentumok jelölésére, például: *lexically unrealized argument* 'lexikailag realizálatlan argumentum', *missing argument* 'hiányzó argumentum', *omitted argument* 'ki/elhagyott argumentum', *understood argument* 'odaértett argumentum', *zero argument* 'zéró argumentum', *null argument* 'nulla argumentum', *zero complement* 'zéró komplementum', *null complement* 'null komplementum'. Bár ezeket a terminusokat különböző elméleti megközelítések alkalmazzák, mégis szinonimáknak tekinthetők és az *implicit argumentum* szakszó terminológiai variánsaiként alkalmazhatók, hiszen ugyanarra az entitásra vonatkoznak, mégpedig az explicit módon jelen nem lévő igei argumentumokra.

A *vonzat* terminust használó magyar szakirodalom szintén alkalmazza a kötelező és az opcionális megkülönböztetést a vonzatok esetében, az utóbbit fakultatív vonzatnak nevezve (Komlósy 1992, Keszler 2000: 354–356). A kötelező vonzatok nem hagyhatók el a mondatból, elhagyásuk rosszul formált mondatot eredményez (Komlósy 1992, Keszler 2000). Ha azonban a vonzatok vizsgálatánál az őket megkövetelő lexikai egységek lexikai-szemantikai reprezentációjából indulunk ki és nem ragaszkodunk a mondat szinthez, hanem a diskurzusokban megnyilvánuló megnyilatkozásokat tekintjük, akkor nincsen szükség a kötelező és fakultatív megkülönböztetésre. A lexikailag és szintaktikailag kifejeződő vonzatot, a továbbiakban: argumentumot explicitnek, a lexikailag realizálatlan, szintaktikailag hiányzó argumentumot pedig implicitnek nevezhetjük. Az implicit argumentumok vizsgálata a magyarban ahhoz a konklúzióhoz vezetett, hogy az argumentumok implicit jelenlétét a megnyilatkozásokban különböző tényezők engedélyezik. Ennek megfelelően az implicit argumentumok a következőképpen definiálhatók (Németh T. 2008: 72):

Implicit argumentum: az ige lexikai-szemantikai reprezentációjában szereplő, de lexikailag ki nem fejezett argumentum, amelynek az implicit jelenlétét a megnyilatkozásban lexikai-szemantikai, grammatikai (fonológiai, morfológiai, szemantikai, szintaktikai) diskurzus és/vagy pragmatikai (kontextuális) evidenciák igazolják.

A definícióbeli különböző típusú evidenciák engedélyezik, ahogy fentebb jeleztem, az (1)–(6) (b) megnyilatkozásaiban az implicit argumentumok előfordulását és segítik interpretációjukat.

3. Az igék implicit argumentumokkal való előfordulásának komplex kezelési módja

Az angolban és a hozzá hasonló nyelvekben, mint például a hollandban, a norvégban és a németben, szigorúan szabályozva van, hogy egy igei argumentum mikor hagyható el (vö. pl. Fillmore 1986; Goldberg 1995, 2005a, b; Groefsema 1995, Cote 1996; Rappoport Hovav és Levin 2001). A magyarban és a hozzá hasonló *pro*-ejtő nyelvekben, mint például a kínaiában, a japánban, a koreaiában, a spanyolban, az oroszban, a warlpiriben és az udmurtban viszont az igei argumentumok sokkal szabadabban maradhatnak lexikailag realizálatlanok, mint az angolban és az angolhoz hasonló nyelvekben (Cote 1996; Németh T. 2000, 2010; Kozmács 2003). Tekintsük az alábbi magyar, udmurt és angol példákat!³

(12) – Szétosztottad a cukorkákat_i?
– Igen, szétosztottam [Ø_i].

(13) – Addzida Petjrlés viľ kinoze_i?
– Addzi [Ø_i].

Kozmács 2003: 89

³ A magyar és udmurt példákból most csak az implicit tárgyi argumentumra koncentrálok.

'– Láttad Péter új filmjét?
– Láttam [\emptyset_i].'

- (14) – Have you distributed the candies?
– Yes, I have distributed the candies/them.
'– Szétosztottad a cukorkákat?
– Igen, szétosztottam a cukorkákat/őket.
- (15) – Have you seen Peter's new film?
– Yes, I have seen Peter's new film/it.
'– Láttad Péter új filmjét?
– Láttam Péter új filmjét/azt.'

A (12)-ben és a (13)-ban a válaszban a magyar *szétosztottam* és az udmurt *addži* 'láttam' igealakok lexikailag realizálatlan tárggyal fordulnak elő, amely tárgyak koreferensek a kérdésben szereplő antecedenssel, *a cukorkákat*, illetve a *vil' kinoze* főnévi csoporttal. Mindkét esetben a zéró tárgyak a tárgyi *pro*-ejtés megnyilvánulásai. Ugyanakkor az angolban a magyar és az udmurt példa megfelelőiben, a (14)-ben és a (15)-ben a válasz-megnyilatkozásokban nem hagyható el a tárgy, annak ellenére, hogy ugyanúgy világos a kontextus alapján, hogy a cukorkákról és Péter új filmjéről van szó (vö. még (10)). A *distribute* 'szétoszt' és a *see* 'lát' ige lexikai-szemantikai tulajdonságai, valamint az angol nyelv nem *pro*-ejtő szintaktikai követelményei nem engedik ezen igék esetén, hogy implicit tárggyal forduljanak elő. Az angol igék implicit argumentumokkal való előfordulásának leírása során az újabb szakirodalom arra a következtetésre jutott, hogy nem elég pusztán lexikai-szemantikai (vö. pl. Fillmore 1986), pusztán szintaktikai (vö. pl. Grimshaw és Vikner 1993), illetve pusztán pragmatikai (vö. pl. Rice 1988) tényezőket figyelembe venni (Goldberg 2006). Ezek helyett csak olyan megközelítések lehetnek gyümölcsözők, amelyek komplex módon kezelik a kérdést, megengedve a lexikai-szemantikai, a szintaktikai és a pragmatikai jegyek együttműködését (vö. pl. Cote 1996; García-Velasco és Portero-Muñoz 2002; Goldberg 2005a, b, 2006, 2013).

A magyarban, az udmurtban és a többi *pro*-ejtő nyelvben még inkább komplex magyarázatot igényel az igék implicit argumentumokkal való előfordulása, hiszen ezekben a nyelvekben akár az is megengedett lehet, hogy a lexikai-szemantikai, a grammatikai és a pragmatikai (kontextuális) tényezők interakciójának eredményeképpen egy igének több, vagy akár valamennyi argumentuma implicit maradjon egy arra alkalmas kontextusban úgy, mint a (16)-beli magyar párbeszéd-részletben!

- (16) (Egy anya arról mesél, hogy gyermeket vár és erről mi a véleménye hétéves kislányának.)
– Mindig vágyott [\emptyset_i] kistestvéreje. Mindig is szekálták [\emptyset_k][\emptyset_i], hogy hozasson [\emptyset_i], [\emptyset_j] [\emptyset_i].
– A gólyával.
– Nem. De [\emptyset_i] nem hitte ám el, mert nem is volt félrevezetve [\emptyset_i]. Nem, hogy a gólya hozza [\emptyset_j].⁴

⁴ A (16)-beli párbeszéd-részlet egy saját gyűjtésű interjúkból álló 310 percnyi beszélt nyelvi szóbeli korpuszból származik. A példát kevésbé részletesen elemeztem két korábbi munkámban, vö. Németh T. 2000: 207–208, 2008: 91.

A (16)-beli beszélgetésben szereplő igék implicit argumentumokkal fordulnak elő. A *vágyik* ige az első megnyilatkozásban implicit alanyi argumentummal [\emptyset_i] szerepel, melynek a referenciája a diskurzuselőzmények alapján egyértelműen azonosítható az alanyfolytatás elvének működése alapján az adatközlő kislányával, a zéró alany az alanyi *pro*-ejtés megnyilvánulása (vö. Németh T. és Bibok 2010). A második megnyilatkozásban szereplő *szekál* ige mindkét argumentuma lexikailag realizálatlan. Az alanyi argumentum vonatkozása nem határozható meg a diskurzuselőzmények alapján, határozatlan olvasatú, mert bár az adatközlő tudja, nem tartja lényegesnek megnevezni a kislányát szekáló személyeket: [\emptyset_k]. A hagyományos leíró nyelvtanok általános alanyként tartják az ilyen előfordulásokat (vö. Keszler 2000: 410–411). A *szekál* tárgyi argumentuma a tárgyi *pro*-ejtés révén maradhat lexikailag realizálatlan, az implicit tárgyi argumentum [\emptyset_i] koreferens az első megnyilatkozásbeli kistestvérrel. Ugyancsak a második megnyilatkozásban szereplő *hozat* ige már három implicit argumentummal fordul elő: [\emptyset_i], [\emptyset_j] [\emptyset_l]. A zéró alanyi argumentum koreferens az előző megnyilatkozás *szekál* igéjének tárgyi argumentumával, valamint az első megnyilatkozás szintén zéró alanyával, amely az alanyi *pro*-ejtés miatt koreferens a diskurzuselőzményekben szereplő entitással, az adatközlő kislányával. A *hozat* implicit tárgyi argumentuma koreferens az első megnyilatkozásban explicit módon megjelenő *kistestvérré* főnév vonatkozásával. A *hozat* harmadik argumentuma, eltérően a (16)-ban előforduló implicit alanyi és tárgyi argumentumoktól, nem a *pro*-ejtés révén maradhat lexikailag realizálatlan, azaz nem a diskurzuselőzmények alapján azonosítható. A magyar hiedelemvilágban van egy olyan feltételezés, amely szerint a kisbabákat a gólya hozza. A (16)-beli beszélgetésrészletben ez a hiedelem aktiválódik az enciklopédikus tudásunk alapján és a *hozat* harmadik, implicit határozói argumentumának [\emptyset_j] a vonatkozása a gólya lesz. A (16)-ban szereplő beszélgetésrészlet elemzése, egyrészt, a *pro*-ejtés morfoszintaktikai szabályainak és a diskurzuskontextusnak az interakcióját, másrészt, az enciklopédikus tudásnak és a diskurzuskontextusnak az interakcióját vette figyelembe. A magyarban tehát lexikai-szemantikai, nyelvtani és kontextuális tényezők együttműködése engedélyezi az implicit argumentumok előfordulását. Kozmács (2003) ugyanerre a következtetésre jut az argumentumtörlés lehetőségeit vizsgálva az udmurtban: az implicit tárgyi argumentumok előfordulásánál az igék lexikai-szemantikai és morfológiai tulajdonságai, valamint a kontextus közötti interakciót kell figyelembe venni.

4. Összegzés

Az implicit argumentumokhoz kapcsolódó terminológiai áttekintés, az implicit argumentumok definíciója, valamint a fentebbi példaelemzések azt mutatják, hogy a lexikailag realizálatlan argumentumok előfordulását csak egy olyan komplex megközelítésben érdemes vizsgálni, amely együttesen figyelembe veszi a lexikai-szemantikai, a grammatikai és a pragmatikai (kontextuális) tényezőket, mégpedig úgy, hogy közöttük szoros interakciót feltételez. Egy ilyen komplex megközelítés szükségszerűen az implicit argumentumok kérdéskörét a megnyilatkozásokban vizsgálja, nyelvtan és pragmatika között együttműködést engedve és ezáltal az implicit argumentumok előfordulását olyan jelenséggént kezelve, amely nem a szintaxis-szemantika interfész, hanem a nyelvtan-pragmatika interfész területén magyarázható.

Felhasznált irodalom

- Bresnan, John 1995. Lexicality and argument structure. *Paris Syntax and Semantics Conference*, October 12, 1995. <http://www.stanford.edu/~bresnan/paris.pdf>. Date of access: May 10, 2013.
- Bresnan, John 2001. *Lexical-functional syntax*. Oxford: Blackwell.

- Cornish, Francis 2005. Null complements, event structure, predication and anaphora: A functional discourse grammar account. In J. Lachlan Mackenzie és María de los Angeles Gómez-González szerk. *Studies in functional discourse grammar*. Bern: Peter Lang, 21–47.
- Cote, Sharon Ann 1996. *Grammatical and discourse properties of null arguments in English*. PhD dissertation. Philadelphia: University of Pennsylvania.
- Dowty, David 1981. Quantification and the lexicon: A reply to Fodor and Fodor. In Teun Hoekstra, Michael Moortgrat és Harry van der Hulst szerk. *The scope of lexical rules*. Dordrecht: Foris, 79–106.
- Csirmaz Anikó 2008. Igei argumentumszerkezet. In Kiefer Ferenc szerk. *Strukturális magyar nyelvtan 4. A szótár szerkezete*. Budapest: Akadémiai Kiadó, 185–227.
- Fodor, Jerry és Janet Dean Fodor 1980. Functional structure, quantifiers and meaning postulates. *Linguistic Inquiry* 11: 759–769.
- Fillmore, Charles J. 1986. Pragmatically controlled zero anaphora. *Berkeley Linguistic Series* 12: 95–107.
- García-Velasco, Daniel és Carmen Portero-Muñoz 2002. *Understood objects in functional grammar, (Working papers in functional grammar 76)* Amsterdam: University of Amsterdam.
- Gillon, Brendon S. 2012. Implicit complements: a dilemma for model theoretic semantics. *Linguistics and Philosophy* 35: 313–359.
- Goldberg, Adele 1995. *Constructions: A construction grammar approach to argument structure*. Chicago: The University of Chicago Press.
- Goldberg, Adele 2005. Argument realization. The role of constructions, lexical semantics and discourse factors. In Jan-Ola Östman és Mirjam Fried szerk. *Construction grammars: Cognitive grounding and theoretical extensions*. Amsterdam: John Benjamins, 17–43.
- Goldberg, Adele 2005b. Constructions, lexical semantics and the correspondence principle: Accounting for generalizations and subregularities in the realization of arguments. In Nomi Erteschik-Shir és Tova Rapoport szerk. *The Syntax of Aspect*. Oxford: Oxford University Press, 215–236.
- Goldberg, Adele 2006. *Constructions at work: The nature of generalization in language*. Oxford: Oxford University Press.
- Goldberg, Adele 2013. Argument structure constructions versus lexical rules or derivational verb templates. *Mind and Language* 28: 435–465.
- Groefsema, Marjolein 1995. Understood arguments: A semantic/pragmatic approach. *Lingua* 96: 139–161.
- Grimshaw, Jane és Sten Vikner 1993. Obligatory adjuncts and the structure of events. In Eric J. Reuland és Werner Abraham szerk. *Knowledge and Language II: Lexical and Conceptual Structur*. Dordrecht: Kluwer Academic Publishers, 143–155.
- Haegeman, Liliane és Jacqueline Guéron 1999. *English grammar: a generative perspective*. Oxford: Blackwell.
- Keszler Borbála 2000. *Magyar grammatika*. Budapest: Nemzeti Tankönyvkiadó.
- Komlósy András 1992. Régensek és vonzatok. In Kiefer Ferenc szerk. *Strukturális magyar nyelvtan: Mondattan*. Budapest: Akadémiai Kiadó, 299–527.
- Kozmács István 2003. Az argumentum elhagyása az udmurtban. In Oszkó Beatrix és Sipos Mária szerk. *Uráli TÁRGYaló*. 2002. január 10–12. (Budapesti Uráli Műhely III.) Budapest: MTA Nyelvtudományi Intézete, 84–95.
- Németh T. Enikő 2000. Implicit argumentumok a magyarban: előfordulásuk módjai és azonosításuk lehetőségei. In Kenesei István szerk. *Igei vonzatszerkezet a magyarban*. Budapest: Osiris Kiadó, 197–252.

- Németh T. Enikő 2008. Az implicit alanyi és tárgyi argumentumok előfordulásának lexikai-szemantikai jellemzői. In Kiefer Ferenc szerk. *Strukturális magyar nyelvtan 4. A szótár szerkezete*. Budapest: Akadémiai Kiadó, 71–128.
- Németh T., Enikő 2010. How lexical-semantic factors influence the verbs' occurrence with implicit direct object arguments in Hungarian. In Enikő Németh T. és Károly Bibok szerk. *The role of data at the semantics–pragmatics interface*. Berlin: Mouton de Gruyter, 305–348.
- Németh T., Enikő 2012. Lexical-semantic properties and contextual factors in the use of verbs of work with implicit subject arguments in Hungarian. *Intercultural Pragmatics* 9: 453–477.
- Németh T., Enikő 2014. Hungarian verbs of natural phenomena with explicit and implicit subject arguments: their use and occurrence in the light of data. In András Kertész és Csilla Rákosi szerk. *The evidential basis of linguistic argumentation*. Amsterdam: John Benjamins, 103–132.
- Németh T., Enikő és Károly Bibok 2010. Interaction between grammar and pragmatics: The case of implicit arguments, implicit predicates and co-composition in Hungarian. *Journal of pragmatics* 42: 501–524.
- Rappoport-Hovav, Malka és Beth Levin 1995. The elasticity of verb meaning. *IATL 2: Proceedings of the Tenth Annual Conference of the Israel Association for Theoretical Linguistics and the Workshop on the Syntax-Semantics Interface*.
- Rappoport-Hovav, Malka és Beth Levin 2001. An event structure account of English resultatives. *Language* 77: 766–797.
- Rice, Sally 1988. Unlikely lexical entries. *Berkeley Linguistic Series* 14: 202–212.